

פְּרֻשֵׁת שׁוֹפְטִים, תשי"ע

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. נָא לְשׁוֹמֵר עַל קִדְשׁ תְּהִלַּת הַגְּלוּיָן

פְּרֻשֵׁת עֵינַי הַמֵּד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת עין חמד - אגודת ציון

ניתן להקדיש את העלון לע"נ, רפואה, הצלחה, זוג הגון וכו'

פְּרֻשֵׁת שׁוֹפְטִים - עֶזְרָא וְסִיּוּעַ לְתִשׁוּבָה

"הַתְּנַעֲרֵי מַעֲפָר קוֹמֵי שְׁבֵי יְרוּשָׁלַיִם" (הפטרה)

שהיהו עגלות וקרונות נכנסים בו'. וכמו שכתב הרמב"ן (דברים ל, ב): "וּמַל ה' אֶת לְבַבְךָ"- על זה אמרו: 'הבא ליטהר מסייעין אותו', שאפילו בהרהור לבד די בכדי שסייעוהו מן השמים. ע"ש.

ועוד יש לומר, כי העזרה ממרום מתחילה מיד כשהאדם מתחיל בדרכי התשובה. המחשבה והחשק לעשות תשובה הם התחלת עשיית התשובה, והעזרה מתלווה אליה במשך כל זמן עשייתה, אם עושה האדם כל מה שבכוחו לעשות. והיינו שבכל תהליך התשובה הקב"ה עוזרו כל זמן שהוא מצדו עושה כל מה שבכוחו.

וזה מה שאומר המדרש כאן: "הַתְּנַעֲרֵי מַעֲפָר קוֹמֵי, כאותה תרנגולת שמתנערת מהעפר". והביאור הוא, כי הקב"ה ידו פשוטה לקבל שבים תיכף כשיתנחמו על מעשיהם הרעים ויתחרטו על מעשיהם, ואף אם כוח היצר העמיק והרחיב לבם זמן רב- לא יכביד עליהם הקב"ה להתעסק בדחיית היצר, כימים אשר התעסקו באהבתו ובקרבתו, רק תיכף בשעה קלה, אם ישוּבוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, יקבל תשובתם. כמו אותה תרנגולת, אשר יום שלם תחבק אשפתת ותתפלשל בעפר, אם תנוע עצמה מעפרה במעט, תקום נקייה כבתחילה.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחס
רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

במדרש רבה מבואר (פרק ע"ה): כאשר בא הקב"ה לנחם את ישראל, אומר הנביא, כל זמן שירושלים מוכפשת בעפר אין הקב"ה קם לנחמם, עד שכנסת ישראל תתעורר בעצמה. כשם שאי אפשר לנער את התרנגולת מן העפר עד שתתעורר היא בעצמה.

ויש לבאר זאת על פי מה שכתב הגר"א בספרו 'אדרת אליהו' (סוכה נב): שבמלחמת היצר אין לאדם אלא רק להתחיל ולעשות כל מה שבכוחו לעשות, אמנם השלמת המלאכה היא בעזר אלוקי, והשי"ת בוחן לבבות ויודע מתי 'עשה האדם את שלו' ואין בכוחו לעשות עוד, וכשרואה ה' שאין בידו יותר לעשות וכל חשקו רק אל הטוב, אז יגמור וישלים מה שחסר. וזהו שאומר כאן המדרש- "הַתְּנַעֲרֵי מַעֲפָר קוֹמֵי", שאי אפשר לנער אותה עד שתנער עצמה.

אולם, על האדם לעשות ככל יכולתו כדי להינצל מיצר הרע, המתגבר עליו כל יום ומבקש להמיתו, שם צריך האדם לעשות הכל. אך לענין סיוע בעשיית תשובה יש הבטחה מיוחדת לאדם- רק כאשר פותח פתח מקבל את הסיוע מאיתו יתברך, אף שאינו עושה ככל יכולתו. כדברי המדרש (שיר השרים) על הפסוק: "קוֹל דוֹדֵי דוֹפֵק פְּתָחֵי לֵי"- אמר הקב"ה לישראל: 'בניי, פתחו לי פתח אחד של תשובה כחודה של מחט ואני אפתח לכם פתחים

העלון מוקדש להצלחת

י.מ.י.ש כדורי וב"ב יצחק אריאל בן טובה חגי פרזול וב"ב הודיה בת לבנה מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים איילת בת נעמה ארז בן שושנה תומר בן רונית ציון ומאיר אברהם וב"מ עידן בן רבקה עמית בן רבקה ניסן משה בן חנה ליאור יהושע סומך וב"ב

זוג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר שמעון בן בייה כלימה סיון בת אסתר אילן בן ג'ולייט אילנה בת רוחמה חגית בת ז'ילה חיה רונית בת סימי מירב בת שרה

זרע קודש בר קיימא

סיון בת אסתר אתי רחל מרים בת יהודית שמואל בת אסתר זרי כרמית בת יהודית נטלי בת יונית אורית בת רחל

רפואת הנפש והגוף

הרשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א רחל ברכה בת פדילה דליה מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעילה יונה אריה בן רחל ברכה תמר פורטונה בת מיסה נעם יצחק בן רחל ברכה יעקב בן ג'ולייט ציון בן צ'חלה עינת בת רחל ברכה ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים רחל בת זוהרה צביקה בן גולה בנימין בן יקוט נעם דוד בן סימה עדי בת רונית מסעודה וילדיה ניסן בן נעמה ז'ילה חיה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אביחי בן אסתר שירה שילת בת אורלי אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה דניאל בן עדי רפאל משה בן רחל דניאל בן מיה סימה בת אולין רוית בת צילה אודיה בת ברכה ציון בן סאלח ניסים נתנאל בן יפה אורה בת אסתר כמסו בן מנטינה כל עם ישראל

ד' אלול תש"ע	14/08/2010		
פרשת שופטים			
הפטרה: 'אנוכי אנוכי הוא' - ישעיה פרק נ"א			
ש. קריץ	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	18:50	20:00	20:51
ת. אביב	19:08	19:58	20:48
חיפה	19:10	20:00	20:51
ב. שבע	19:08	19:58	20:49

העלון מוקדש להצלחת ציון ומאיר אברהם ובני משפחתם

זיווג הגון, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה הי"ו

השומע סליחות דרך הרדיו בשידור חי, האם עונה אמן ומצטרף עמם על אף שהוא נמצא בבית?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה: !

השומע סליחות ו"ג מידות דרך הרדיו, אם הסליחות אינן בשידור ישיר, אלא הקלטה בלבד, אינו עונה עמם י"ג מידות וקדיש. אך אם הסליחות בשידור חי, דהיינו שבאותה שעה ממש עומדים ציבור בבית הכנסת ואומרים סליחות, יש מקילין לו לענות י"ג מידות ואמנים של הקדיש. אולם אין להקל בדבר זה לכתחילה, אלא אם כן הוא זקן או חולה, שאי אפשר להם לבוא לבית הכנסת. זאת היות והמציאות מוכיחה, כי יש הפרש של מספר שניות בין עניית הקדיש במציאות לבין העברתו דרך הרדיו, ולכן יש להימנע מכך.

ובלבד שלא לפגע בכבודו של אדם יהודי

בספר "שימושה של תורה" הובא הסיפור המופלא הבא, שיש בו כדי ללמדנו עד כמה עלינו להיזהר בכבוד הזולת, אף אם על חשבון הפסד כספי גדול. ועל כך סיפר הגרא"מ שך זצ"ל מעשה, שראה אצל הגאון רבי איסר זלמן מלצר זצ"ל:

בסלוצק היה נדיב גדול, שהיו נוהגים לכבדו מדי שנה בשנה, בימים הנוראים, בעלייה לתורה. אולם לא לעולם חוסן, והגביר ירד מנכסיו. באו הגבאים לפני רבי איסר זלמן מלצר זצ"ל ושאלוהו: "כיצד לנהוג? האם רשאים להפסיק לכבדו בעלייה לתורה כמימים ימימה או לא?".

השיב להם הצדיק: "אין לכם רשות ליטול כיבוד זה ממנו. התבוננו נא בדבר: הרי בכל מה שנוגע לעשירות- הדבר בידי שמים, והקב"ה מוריש ומעשיר ואלו חשבונות שמים. אך להפסיק את נתינת העלייה לתורה שיש לו 'חזקה' לקבלה בממון רב, ובכך לביישו בעקיפין?! זה כבר נוגע אלינו, לחובתנו בדברים שבין אדם לחברו".

חזרו ושאלו הגבאים: "אבל בעבר היה בית הכנסת נהנה מכך, שנתנו לעשיר את העלייה. כי נהג לנדב ב'מי שבירך' ממון עצום ורב, ואילו עתה ייתן מעט. ולעומתו, אם ניתן לעשיר אחר נרויח את הסכום התרומה. האם רשאים אנו לגרום הפסד לבית-הכנסת?!". ענה להם הרב: 'אם כן, אני אתן לכם את הסכום שלדעתכם תפסידו. אני אשיג את הכסף עבורכם, ובלבד שלא תפגעו בכבודו של אותו יהודי!!!'.

קדימת מצוקה

ניתן להשיג את הספרים "יקרה מפנינים" חלקים ב' ו-ג' המרכזים בתוכם את העלונים במחיר הפחות מעלות ההדפסה! ומופצים לצורך זיכוי הרבים בלבד.

ומלווים בהסכמותיהם של: הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א הרה"ג בקשי דורון שליט"א הרה"ג יצחק יוסף שליט"א הרה"ג צ אליעזר ברלנד שליט"א הרה"ג שמואל פנחסי שליט"א הגה"צ יצחק מאיר מורגנשטערן הגה"צ בניהו שמואלי שליט"א הרה"ג שלמה רוזנר שליט"א הרה"ג חיון משה שליט"א

הספרים מחזקים מאוד באמונה וביטחון. חובה בכל בית! למעוניינים, נא לפנות לליאור 050 6615031

אתנה נפלאה וייחודית
לפר-1130, את-1130, חנוכת בית, פרסיט, לינדיט, 1130 יוני, פרסיט תהלים וצד

אנו מבקשים בכל לשון של בקשה מקוראי העלון לבוא ולסייע לנו בהפצת העלון. עקב מיעוט תרומות העלון הגיע לידי חובות כבדים לבית הדפוס! כפי הידוע, עלוננו מודפס בכ-5000 עותקים לזיכוי הרבים ומופץ לירושלים והסביבה, אשדוד, אשקלון, מבשרת ציון, מעלה אדומים, טבריה והצפון- במתכונת מצומצמת.

העלון מממן רק ע"י תרומות אנשים שהפצת התורה נמצאת בראש מעיינם ונדבה לבם לסייע. עריכת העלון והפצתו נעשית ע"י מתנדבים, כך שכל ההוצאות הכספיות הולכות ישירות להדפסת העלון בלבד! כ-ל תרומה תתקבל בברכה!!!

היו שותפים בהפצת התורה וחיזוק באמונה וביטחון בבורא העולם. למעוניינים, נא לפנות לליאור 050 6615031 ניתן לשלוח צ'ק, נא לכתוב לפקודת ביה"כ עין-חמד בצירוף קרוס או להפקיד ישירות לחשבון 10-678-027989/58 (הישיר הראשון בהפקדה בבנק לאומי)

מנויים:

לקבלת תע' לון חנם ב-email מדי שבוע שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0506-615031 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון רח' הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה:

נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל' 054-7646633

הרב פינחס שפירא מקוריץ זצ"ל: נולד בשנת ה'תפ"ו (1726) בשקלוב, התיישב במירופולי התוודע לבעל-שם טוב הקדוש, בהמשך עקר לקוריץ ולאחר מכן במשך 20 שנים שהה באוסטרה. כינויו היה "המלמד השחור" בשל עבודתו כמלמד. גאון אדיר. חוכמתו נודעה בכל רחבי העולם היהודי. חולים ממקומות רחוקים היו מגיעים אליו לקבל מזור למחלתם. ענותן. איש אמת. 13 שנים היה מתייגע ר' פינחס להתלמד שלא לשקר, ושוב התייגע 13 שנים אחרות להיות דובר אמת. נפטר ב-י' אלול ה'תקנ"א (1791) בשיפיטובקה בדרכו לארץ ישראל. חי כ-65 שנים.

סבא: ר' נתן נטע בעל "מגלה עמוקות" (מצד אביו). **אביו:** ר' אברהם אבא. **בניו:** ר' אליהו, ר' יהודה מאיר, ר' יחזקאל, ר' יעקב שמעון ור' משה. **תלמידיו:** ר' יעקב שמשון, ר' אריה ליב (סבא משיפולי), ר' רפאל מברשד, ר' זאב מבאלטה ור' זאב מז'טומיר. **רבנו:** ר' דב בער (המגיד ממזריש)

חכמות של רבי פינחס מקוריץ נודעה ברחבי העולם היהודי. גדולים וטובים באו להציע לפניו את ספיקותיהם בתורה ובאמונה. חולים ממקומות רחוקים היו מגיעים אליו לקבל מזור למחלתם. למרות זאת, נהג בשיא הענווה. הוא לא העלה בדעתו לבנות לעצמו "בית מדרש" ולהקיף עצמו בקהל חסידים. בכל אדם, ולו הפשוט ביותר, ראה מעלות מיוחדות.

כל תושבי קוריץ הכירוהו היטב. מרבית תושבי העיר אף לא הכירוהו בשמו. 'הכנר העיוור' - היה כינויו בפי כל. בכל חתונה, הכנסת-ספר תורה או אירוע גדול אחר, היה שמור לו מקום מכובד. על-אף גילו המתקדם עדיין היטיבו אצבעותיו העדינות לפרוט על המיתרים במהירות ובקלילות ולהפיק צלילים שהרעידו לבבות.

יראתו של 'הכנר העיוור' קדמה לחכמתו. היה מדקדק בקלה כבחמורה. מעולם לא נתפס מדבר רכילות, לשון-הרע או אפילו סתם דברים בטלים. כשלא ניגן היה מתפלל, מקשיב לשיעור תורה או עוסק בדבר מצווה. לא רק נגינתו הקסימה את הבריות, גם דמותו סחפה עמה בכל פעם מחדש את קהל החוגגים. כשניגן ניגון שמח, הייתה השמחה ממלאה את כל ישותו, ורגליו התרוננו עם הצלילים. כשהשמיע נעימה של רטט ודבקות, הייתה נפשו משתפכת עם הנגינה, ודמעות גלשו מבין ריסי עיניו העצומות. מרבית תושבי קוריץ סברו כי עיוור הכנר מלידתו. רק הזקנים שבחבורה זכרו במעומעם את דבר האסון שפקדו לפני שנים רבות. "יום אחד", כך סיפרו, "לקה בשתי עיניו ואיבד את מאורן".

חלפו השנים. יום אחד חלה 'הכנר העיוור' ונפל למשכב. בערב נפוצה בעיר השמועה, כי הצדיק הנודע רבי פינחס שפירא הלך לבקר את הכנר בביתו. הדבר היה לפלא משום שהצדיק מקוריץ לא היה רגיל לערוך ביקורים כאלה. אמנם היה פעיל מאוד בתמיכה ובהגשת סעד לחולים ולנזקקים, היה מגייס כספים רבים למטרות אלו ודאג דאגה יתרה למילוי כל צורכיהם, אבל ללכת בפועל לבקר את החולים, לא נהג. היו שטענו כי הצדיק מקוריץ, שנודע באהבתו את האמת, חדל לבקר חולים בבתייהם, משום שהתקשה לשאת את העמדת הפנים של החולים בבואו לבקדם. הללו היו מגבירים את אנחותיהם ומעוותים את פניהם, יותר מכפי שסבלו באמת. הם עשו זאת כדי לעורר את רחמיו, כדי שיעתיר עליהם בתפילה, אבל הוא התקשה לשאת זאת.

תלמידיו של הצדיק היו אפוא סקרנים מאוד לדעת, מדוע שינה הפעם מהרגלו. הם ציפו לשעת-כושר והעלו לפניו את תהייתם. שביב של חיוך עלה על שפתיו. "יודעים אתם כי שונא אני את השקר שנאת-מוות", אמר להם, ותלמידיו הנהנו בראשם. "ובכן, יש שקר ויש שקר". סתם ולא פירש. התאכזבו התלמידים. הם ניסו את כוחם בשאלות, אבל הצדיק לא היה מוכן להרחיב בדבר. "עוד חזון למועד", הפטיר ובכך חתם את הדיבור בעניין. חלפו כמה חודשים. בריאותו של 'הכנר העיוור' הידרדרה. יום אחד הוזעקו אנשי החברה-קדישא למיטתו. כעבור שעה קלה פשטה הידיעה המעציבה על מות הכנר. ואולם ידיעה זו נקשרה בשמועה נוספת, שעד מהרה הייתה לשיחת הכל. השמועה התבססה על עדותם של אנשי החברה-קדישא, כולם אנשי-מעלה נאמנים ומקובלים, שתיארו את רגעיו האחרונים של הכנר בעולם הזה:

עם כניסתם לחדר החולה השתרר במקום שקט, שהופר בקולות נשימתו הכבדה של הכנר. "כולם כאן?", שאל הכנר בקול חלש, ונענה בחיוב. לפתע אירע הדבר. 'הכנר העיוור' פקח את עיניו. האור בחדר סנוורו והוא שב ועצם את העיניים. לאחר כמה ניסיונות, הצליח להחזיקן פקוחות. הוא הצל עליהן בכפות ידיו והחל מביט בסובבים אותו. לאחר מכן סקר את החדר כולו ואף ניסה להביט אל המראות הנשקפים מבעד לחלון. חיוך דק התפשט על פניו. "מבט אחרון בעולמו של הקב"ה", אמר בשפה רפה. לאחר מכן הניח יד ימין על עיניו וקרא עם אנשי החברה-קדישא ההמומים "שמע ישראל", ואמר את הווידוי. בסופו, בקעה כעין חריקה מגרונו והוא השיב את נשמתו ליוצרה. תושבי קוריץ לא ידעו כיצד לעכל את הסיפור המדהים.

מי שפתר את החידה היה הצדיק רבי פינחס מקוריץ בעצמו: "הכנר העיוור, הכנר העיוור", מלמל בחיוך. "לא מיניה ולא מקצתיה. בריא ושלם היה האיש בשתי עיניו. בצעירותו התגלה כשישון מוזיקלי מיוחד במינו, ורבים ניבאו לו גדולות. הוא הוזמן לנגן על בימות חשובות, ובכל מקום קצר תשואות רמות. במרוצת הזמן חש הכנר, כי אין הוא ממלא כראוי את ציווי התורה 'ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם'. זמן רב התחבט בינו לבין עצמו, וכבר היה קרוב להחלטה לנטוש כליל את הכינור ואת הנגינה".

"לבסוף חזר בו, באומרו, כי לא ראוי שיניח מידי כשרון שהעניק לו הקב"ה וכי יחדל לשמח את הבריות, רק משום, שהוא מתקשה לעמוד בניסיון. ואז קיבל החלטה אחרת, קשה מקודמתה: הוא עצם את עיניו ומאז לא פתחן עוד". הצדיק סיים את דבריו: "כעת מבינים אתם מה הריץ אותי לבקר חולה מיוחד זה, שבמשך קרוב ליובל שנים רימה את העולם כולו. הוא אשר אמרתי - יש שקר ויש שקר".

להלן סיפור מופלא, שהובא ב"איש לרעהו", אותו סיפר אברך בשם ר' אהרן (שם בדוי) המתגורר כיום בבני-ברק. סיפור שיש בו כדי ללמדנו **עד כמה עלינו להיות זהירים בכבוד הזולת**, להיזהר בלשוננו ובדברנו, ומי יודע האם חלילה הצרות הנוחתות עלינו הן לא פרי עמלנו. **ויתכן ש'נקרע' את השמים בתפילות ובתחנונים, אולם ללא הועיל.** יתכן מאוד שהפיתרון היחידי הוא בקשת הסליחה. ומעשה שהיה כך היה:

"לפני מספר שנים רצה מסובב הסיבות והתגוררתי בתקופה מסוימת בעיר מונטריאול אשר בקנדה. ביום בהיר אחד ניגש אליי אדם, שאף הוא מתגורר באותה עיר, ושאל אותי: 'מהיכן אתה במקור?' כאשר התברר לו, שמוצאי מהעיר בני-ברק, הוסיף ושאל: 'האם אתה מכיר את פלוני אלמוני?' השבתי, כי איני מכיר את האדם המוזכר. אולם מבטו האומלל, פניו העצובים ורווי התחינה של השואל המריצו אותי להציע: **'אבל אם תרצה, באפשרותי לברר אודותיך בתוך כמה ימים.'**"

"עיניו אורו ממש, והוא התחנן: 'אנא, עשה עימי חסד וברר אודותיך- 'מה ברצונך לדעת עליו?' הוספתי ושאלתי בסקרנות. במקום לקבל מענה לשאלתי ביקש ההלך לדעת,מתי אני מתעתד לבקר או לשוב לבני-ברק. כאשר שמע, שזה עומד להתרחש בקרוב החל לספר את סיפור חייו: **'אני נשוי כבר כמעט 8 שנים, ולצערי הרב, עדיין לא זכיתי לזרע קודש בר-קיימא.** כבר הייתי אצל טובי הרופאים, פרופסורים בעלי שם בן-לאומי, אולם אף אחד מהם לא הושיע אותי. **כולם טענו פה אחד, שהם אינם מוצאים כל בעיה לעובדה אומללה זו.** פניתי אל רבנים- אולם ללא הועיל.התפללנו אני ורעייתי, חיפשנו סגולות- מאומה, כאילו בורא העולם מסרב לתחינתנו, והשמים נעולים לקבלת תפילתנו!."

"בצר לי חשבתי, שאולי אני עצמי צריך להגדיר את מצבי. התחלתי להרהר, אולי ישנה איזושהי סיבה מסוימת, שמחמתה מעכבים אותי מן השמים מלזכות בישועה - ונזכרתי! נזכרתי, שבתור בחור למדתי באחת מהישיבות הגדולות בבני ברק. **בחג פורים 'כיבדו אותי' להיות ה'פורים רב'.** כטוב ליבי **בין ובוויסקי התחלתי להתל על חשבון בחור מסוים. מהר מאוד הפך ההיתול לצחוק ממשי ולהלבנת פנים רצינית."**

"המספר עצר את שטף דיבורו. כביכול אינו מסוגל לחזור לאותם רגעים, אשר לפי דעתו המיטו עליו את טרגדיית חייו. במקום לדבר הוציא את הארנק ושילף משם 300 דולר ואמר לי: 'בקרוב הרי אתה חוזר לבני-ברק. אני ממש מתחנן לפניך, אנא, תדאג בבקשה לאתר את פלוני אלמוני. למען האמת, אין לי מושג אם הוא נשוי, או שמא עדיין בחור. **כאשר תאתר אותו, תבקש ממנו סליחה ומחילה בשמי, ותמסור לו את הכסף בצורה עדינה."**

"**התחושה שלי היא, שהקפידה שלו היא הדבר היחיד שמעכב אותי מלהיושע!!!**" ודמעות נראו בזוויות עיניו. הבטחתי לו, כי אשתדל עד כמה שידי מגעת. מיד בחזרתי ארצה התחלתי לברר, היכן מתגורר כיום היהודי הנפגע. פניתי לאותה ישיבה, שבה הם למדו בתור בחורים, וביקשתי לדעת אם מישהו מהצוות או התלמידים מכיר את המדובר. לאחר מסכת בירורים ומייגעת קיבלתי את הכתובת המיוחלת. ללא התמהמהות קמתי ונסעתי למקום. נקשתי על הדלת ולאחר שזו נפתחה, ביקשתי לשוחח עם בעל הבית. הלה הזמין אותי לשבת מתוך מחשבה, כי כנראה מדובר בעוד גבאי צדקה מזדמן. הוא לא חלם איזו פצצה רגשית תנחת עליו בעוד פחות מדקה! פתחתי ואמרתי: "באתי לשוחח עימך בקשר ל...".

"פניו של בעל הבית התכרכמו. דקה ארוכה חלפה, עד שהוא הצליח להוציא מילה מפיו: **'הוא ירד לחיי באותו פורים. אני לא מסוגל לסלוח לו בשום פנים ואופן. פשוט מאוד. אני לא מ-ו-ג-ל!'** 'אתה צודק', ניסתי להפיס את דעתו ולרכנו. 'אתה באמת צודק, אבל אחים אנחנו. אב אחד לכולנו וגם הוא מוחל וסולח. חלפו שנים והמצב התהפך על פניו: כעת הפוגע מרגיש נפגע. כן, הוא מרגיש שאתה פוגע בו באמצעות הקפדה שלך עליו. אני מתחנן אליך- סלח לו!'"

"בשלב זה הושטתי בהססנות לנפגע את סכום הכסף. ברור היה שאין בסכום זה כדי לכפר על הפגיעה הגדולה. הכוונה רק הייתה להמחיש את עומק כוונותיו הכנות של הפוגע, ובכך לרכך את לבו של הנפגע. בסופו של דבר, לאחר הפצרות חוזרות ונשנות ולמרות הקושי הרב, הסכים לסלוח. שמחתי הייתה עצומה ובאותו מעמד התקשרתי למונטריאול והודעתי לפוגע שב"ה אותו בחור ישיבה מוכן לסלוח. מסרתי לו את מספר הסלולארי של הנפגע וביקשתי ממנו להתקשר אליו ישירות ולבקש מחילה".

"כעבור שנה חזרתי שוב למונטריאול. לפתע ניגש אליי אדם ושאל: 'האם אתה זוכר אותי?'. האמת שבשנייה הראשונה לא זיהיתי אותו, שכן שוחחנו בעבר פעם אחת בלבד. אך בתוך שניות מעטות נזכרתי מי הוא. בחיך גדול הוא הושיט לי את ידו והודיע: **'מגיע לי מזל-טוב! אני אבא לבן זכר!'** מספר הפלאפון של הנפגע עדיין היה רשום אצלי. עוד באותו יום התקשרתי אליו וסיפרתי לו את ה'חדשות' בהתלהבות, וחשבתי לעצמי: **'כמה צריך משנה זהירות, שמא נפגע בזולת! אנו מבקשים סליחה מבורא העולם, אולם לעיתים אנו שוכחים את הזולת...'**"

<p>הרב אטון שבתי בן אסטריא זצ"ל משה בן עליזה ז"ל ליליאן בת רבקה ע"ה אביבה בת איירין ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה משה בן עישה ז"ל חנה בת אילנה ע"ה אלברט ציון בן נעמה ז"ל יהודה מנחם בן רחל ז"ל אינס בת מאירה ע"ה כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל יעקב בן מרגלית ז"ל יוסף מלכה בר סעדה ז"ל משה בן רוזה ז"ל עמי בן אורה ז"ל שבתי בן חזלה ז"ל שמואל בן יוכבד ז"ל חיים בן רבקה ז"ל משה צבי בן לאה ושמואל ז"ל ביה כלימה בת רות ע"ה</p>	 <p>לע"נ תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל דרזי בן שמחה זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל מצליח בן אסתר ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל נעמי בת כותן ע"ה עליזה בת שמחה מרילי ע"ה מרים בת בלה ע"ה דוד בן רחל ז"ל שושנה בת חבובה ע"ה זבולון בן מרים ז"ל ברוך בן ורדה ז"ל</p>	<p>הרב מרדכי צמח בן מזל זצ"ל הרב מנחם בצרי בן ויקטוריה זצ"ל שרה בת חבובה ע"ה יצחק בן חביבה ז"ל סוליקה מלכה בת עישה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל חנניה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו סלים בן ורדה שבו ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל נעמה בת גורג'יה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל</p>
--	--	--	--	--